

Su Samurunun Minik Atölyesi

Ebru Mina TOMURCUK

Su Samurunun Minik Atölyesi

Ebru Mina TOMURCUK

Pırıl pırıl akan nehrin kıyısında, suyun düz taşların üzerinden şarkı söylediği yerde, su samuru Pip minik bir atölye işletiyordu. Derin cepleri olan turkuaz bir kanvas önlük ve içinde küçük bir çekiçle tornavida bulunan küçük bir deri alet kemeri takıyordu. Sıcak kahverengi tüyleri ve krem rengi karnı hep taze ahşap ve nehir esintisi kokardı. Pip dünyada her şeyden çok bir şeyleri tamir etmeyi severdi.

Pip'in atölyesi bir söğüt ağacının altında, minik aletler, ahşap parçaları ve parlak çivilerle dolu kavanozlarla dolu sıcacık bir köşeydi. Nehir boyunca yaşayan bütün hayvanlar, bir oyuncak kırılırsa Pip'in onu onarabileceğini bilirdi. Parlak kehribar rengi gözleri ve çalışırken sevinçle kıpırdayan uzun bıyıkları vardı. Her tamir onun kuyruğunu mutlulukla sallandırırды.

Güneşli bir sabah, tavşan Lila patikadan zıplayarak geldi. Uzun kulakları sarkmıştı ve küçük, örgü bir sepet taşıyordu. İçinde gövdesi çatlamış, yelkeni kırılmış ahşap bir tekne vardı. "Teknem artık yüzmüyor," diye fısıldadı Lila, gök mavisi atkısı dalgalanarak. "Onu tamir edebilir misin, Pip?" Pip sıcacık gülümsedi. "Bakalım neler yapabiliriz!"

Pip küçük patileriyle tekneyi çevirdi. Ahşap yarılmıştı ve direk sallanıyordu. Yapıştırıcı denedi ama çatlak yine açıldı. "Daha güçlü bir şeye ihtiyacım var," diye mırıldandı, bıyıkları kıpırdayarak. Lila kocaman kara gözlerle izliyor, oyuncağının kurtulmasını umuyordu. Pip pes etmek istemiyordu ama sırada ne deneyeceğinden emin değildi.

Tam o sırada nehir kıyısından dostça bir ses gürledi. "O ahşapla başın dertte mi?" Bu, iri ve sağlam yapılı, yassı geniş kuyruklu ve büyük ön dişli kunduz Bramble'dı. Kulağının arkasına sokulmuş kırmızı bir kalemle hardal sarısı bir yelek giyyiyordu. Bramble ahşap hakkında ve onu nasıl dayanıklı yapacağı hakkında her şeyi bilirdi.

Bramble kırık tekneyi aldı ve dikkatle inceledi. "Ahşap, ona yardım ettiğinde güçlü olur," dedi. "Önce çatlağı temizleriz. Sonra küçük bir ahşap yama ekleyip iyice yapıştırırız. En son da sıkıca bastırıp kurumaya bırakırız." Pip dikkatle izledi, kehribar gözleri kocaman açılmıştı. "Onu böyle güçlendirmeyi hiç düşünmemiştim!" dedi.

Bramble, Pip'e artık parçalardan ince ahşap destekler yapmayı gösterdi. "Bu küçük çıtalar zayıf yerleri güçlendirir," diye açıkladı. "Oyuncağın daha uzun dayanmasına yardım ederler, böylece onu atmak zorunda kalmazsın." Pip başını salladı ve işe koyuldu. Teknenin gövdesi yeniden sağlam olana kadar yapıştırdı, bastırdı ve düzelitti. Lila'nın kulakları heyecanla dikildi.

Yapıştırıcı kuruyunca Pip tekneyi parlak kırmızıya boyadı ve yepyeni bir yelken ekledi. Lila patilerini çırpı. "Eskisinden daha güzel!" diye sevindi. Pip'in minik atölyesini arkadaşlarına anlatmak için koşup gitti. Kısa süre sonra haber nehir boyunca yayıldı. Herkes kırık oyuncakları tamir edebilen akıllı su samurunu merak ediyordu.

Ertesi gün daha çok hayvan geldi. Bir kirpi sallanan tekerlekli bir el arabası getirdi. Bir farenin derisi yırtılmış oyuncak bir davulu vardı. Hepsi endişeli görünüyordu ama Pip onları neşeli bir gülümsemeyle karşıladı. Çalışırken alet kemeri şıngırdıyordu. "Tek tek," dedi nazıkçe. "Hepsini tamir edeceğiz."

Pip, Bramble'ın dersini hatırladı. El arabası için sağlam bir ahşap dingil yaptı. Davul için yeni bir deri gerip sıkıca bağladı. Her oyuncak biraz daha fazla özen gördü. Eski parçaları yeniden kullandı ve her kırıntıyı sakladı. "Tamir etmek, atmaktan daha iyidir," dedi hayvanlara. Kırık oyuncakları yeniden bütün olurken kocaman gözlerle izlediler.

Bir öğleden sonra Bramble ziyarete geri geldi. Atölyenin mutlu hayvanlarla cıvılcıvıldığını gördü. "İyi öğrenmişsin," dedi, ela gözleri parlayarak. "Ama unutma, en iyi tamir, eşyaları nehirden uzak tutan tamirdir." Pip başını salladı. Kırık oyuncakların nereye gittiğini hiç düşünmemişti. Bramble'ın sözleri onu düşündürdü.

Pip herkesi etrafına topladı. "Oyuncaklarımızı tamir ettiğimizde daha az çöp üretiriz," dedi. "Daha az çöp de hepimiz için daha temiz bir nehir demektir." Hayvanlar başlarını salladı. Lila patisini kaldırdı. "Her zaman önce tamir etmeye çalışacağımıza söz verelim!" Herkes sevinçle bağırdı. Öğleden sonrayı nehir kıyısındaki çöpleri toplayarak ve yeniden kullanılabilecekleri ayırarak geçirdiler.

O günden sonra Pip'in atölyesi nehir topluluğunun kalbi oldu. Başkalarına oyuncaklarını nasıl onaracaklarını ve güçlendireceklerini öğretti. Bramble sık sık uğrayıp yardım ederdi, yassı kuyruğu mutlulukla suya vurarak. Hayvanlar sahip olduklarını yeniden kullanmayı öğrendi ve nehir daha temiz ve daha mutlu oldu. Pip'in minik atölyesi hep hareketliydi ve kalbi sevinçle doluydu.

Nehir her zamankinden daha parlak ışıldıyordu. Balıklar berrak suda yüzüyor, kuşlar söğüt ağacında şarkı söylüyordu. Lila'nın teknesi düzgünce yüzüyor, davul neşeli bir ritim çalıyordu. Tamir edilen her oyuncak, özen ve zekânın bir hikâyesini anlatıyordu. Pip, küçük tamirlerin bile çevresindeki dünya için büyük bir fark yaratabileceğini biliyordu.

Bir akşam, güneş ağaçların arkasında batarken Pip nehir kenarında Bramble ile oturdu. "Bana onarmanın bir tür sihir olduğunu öğrettin," dedi. Bramble gülümsedi. "Bunu kendine sen öğrettin," diye yanıtladı. "Ve hepimize öğrettin." Nehrin huzur içinde akışını izlediler, tamir edilen her oyuncağın onu böyle tutmaya yardım ettiğini bilerek.

Ve böylece su samurunun minik atölyesi sevinç ve öğrenme dolu bir yer olarak kaldı. Hayvanlar kırık oyuncaklarıyla uzaklardan geldi ve yenilenmiş hazinelerle ayrıldı. Tamir etmenin israfı azalttığını ve nehri temiz ve mutlu tuttuğunu öğrendiler. Pip'in kehribar gözleri çalışırken parlıyor, uzun bıyıkları gururla kıpırdıyordu. Nehir, her küçük tamir için minnettar, şarkısını söylemeye devam etti.